

Alvor og Vigtighed, at han vil henvende sig til Rægen, og deels kan han maaskee meget godt antage, at han forstaaer Veiledningen, medens han i Virkeligheden ikke forstaaer den fuldstændig. I saa Henseende syntes jeg bedre om et Endringsforslag, der af Udvalget i Landstthinget var stillet til § 5, men som ikke blev vedtaget; det gik ud paa, at enhver udenævnt Eighnsmand skulde, inden han traadte i Virksomhed, møde hos Districtslægen, for at denne kunde undersøge, om han tilbørlig forstod Veiledningen. Dette synes jeg giver en sikkrere Borgen for en ret Forstaaelse. Lovforslaget gaaer jo naturligtvis ud paa, saa godt det overhovedet lader sig gjøre, at sikke sig mod Skindbødes Begravelse, og til den Ende maa man jo, saavidt gjørligt, være sikker paa, at de udenævnte Eighnsmand tilfulde forstaae den Veiledning, de have at følge med Hensyn til Udførelsen af deres Hverv. Men naar en saadan Bestemmelse kommer ind, at Rægerne skulle erhyndige sig om, hvorvidt de forstaae Veiledningen rigtigt, og forsaavidt ere fuldkommen qualificerede til det Hverv, der er dem paalagt, saa vil man jo da den Sikkerhed, som synes mig netop at være saa overmaade nødvendig overfor Eighnsmandenes ansvarsfulde og vigtige Opgave. Naar det ærede Medlem fra Høstebro (Madsen) meente — det er allerede hørt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) —, at alt Eighn kunde falde bort som en paabudt Sag, skal jeg ikke tilbageholde, at det forundrer mig, at en saadan Udtalelse har kunnet fremkomme. Som allerede fremhævet, kunde det jo være en ganske overordentlig betænkelig Sag ligeoverfor Forbrydelser, idet det, som rigtigheden fremhævet, i visse Tilfælde næsten ikke kunde være muligt at faae den Slags Ting opdagede. Jeg skal ikke opholde mig ved tænkelige Tilfælde, hvor f. Ex. Aftægtsfolk døe, og hvor visse Charakterer maaskee kunde være en vis Fristelse til ikke altfor nøie at sikke sig den Udførelse virkelige Død eller andet Gaadant; thi jeg antager, at en saadan Mening som den af det ærede Medlem fremsatte vil finde en saa ringe Tilslutning her i Thinget, at jeg troer ikke, det er nødvendigt videre at inødegaae den.

Justitsministeren: Det høie Thing vil have bemærket, at nærværende Lovforslag, saaledes som det af Regjeringen blev forelagt i det andet Thing, væsentlig var overensstemmende med den Affatielse, som blev vedtagen ved Sagens forrige Behandling i Folkethinget i forrige Session. De Forandringer, Forslaget er undergaaet i Landstthinget, ere i og for sig ikke mange, men navnlig den ene af dem er jo ganske vist temmelig indgribende; det er den Forandring, hvorved Eighnsmandsbestillingen fra at være, hvad jeg maa kalde hovedsagelig en tvungen Bestilling, er gaaet over til at blive en frivillig Bestilling. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) deri, at Eighnsmandsbestillingen maa siges at være et frivilligt Hverv. Enten man seer hen til Lovgivningens udtrykkelige Bestemmelser, eller man seer hen til den factiske Tilstand, maa jeg mene, at det til den sidste Tid i alt væsentligt har været en tvungen Bestilling. Lovgivningens Bestemmelser gavede, hvad jo ogsaa den ærede Folkethingssmand anførte, fornemmelig Anviisning paa visse bestemte Classer af Personer, der skulde tages til Eighnsmand, nemlig Skolelærere, Sognefogder og Fattigforstandere, og for deres Vedkommende var han enig med mig i, at det var en tvungen Sag; men ved Siden heraf nævner Loven ganske vist, at der ogsaa kunde vælges andre Mænd, der vare at formaae dertil. Altsaa Lovens Regel er den, at der er en bestemt Klasse Personer, nemlig Skolelærere, Sognefogder osv., der skal være pligtig til at overtage dette Hverv. Den factiske Tilstand har jo imidlertid ganske vist været en anden, idet, hvad der ogsaa laa i Sagens Natur, Eighnsmand netop i Reglen ikke have været tagne blandt de Folk, paa hvilke Loven gav Anviisning; dette er forholdsvis sjældnere, saavidt mig bekendt. Eighnsmand ere tværtimod i Reglen blevne tagne blandt den øvrige Deel af Sognets Befolkning, men den factiske Tilstand har i lang Tid været den, at enhver Mand har troet at være pligtig til at modtage dette Hverv, naar det blev overdraget ham. De have ikke spurgt sig for; de have ikke vægret sig derved, de have troet, at det